

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A zsarolás árnyéka a másodikon**

1. A zsarolás árnyéka a másodikon

Kardos Gábor

A vaksötétbe borult lépcsőházban csak a zseblámpák szűk fénykévái pásztázták a dohos falakat. Lent, az első emeleti fordulóban Dr. Bordás András épp dühödten magyarázott a Tesla-féle váltóáramról a tanácstalanul gyülekező lakóknak, fittyet hányva a dobozokból szivárgó égett műanyagszagra. Bálint igyekezett kihasználni a zűrzavart; gyors, nehéz léptekkel indult lefelé a korlát mellett, hogy kijusson a ház fojtogató légköréből.

A második emeleti saroknál azonban egy száraz, törékenynek tűnő kéz csapódott a kabátja ujjára. Vincze Erzsébet úgy bukkant elő a homályból, mint egy lesben álló árnyék.

– Hová ilyen sietősen, Bálint? – sziszegte az öregasszony. A zseblámpája alulról világította meg ráncos arcát, amitől tekintete még fenyegetőbbnek hatott. A másik kezében lévő, kopott barna boríték éles pattanással feszült meg az ujjai között. – Azt vetted a fejedbe, hogy az áramkimaradás elnyeli a kötelezettségeidet?

– Hagyjon békén, Erzsi néni! Nincs most erre időm! – vágta rá Bálint élesen, de a hangja megbicsaklott.

– Időd pont annyi van, amennyit én adok neked – lépett közelebb az öregasszony, fojtott, jéghideg hangon folytatva. – Ha a holnapi napfelkeltéig nem hozod el, amit kértem, ez a boríték Enci kezében landol. És tudod jól, mi van benne. Erika neve, a kórházi papírok... és a gyereket eltitkoló hazugságaid minden egyes részlete. Kíváncsi vagyok, a szociális gondozói lelkiismerete mit szól majd a kedves párodnak, ha megtudja, miféle életet élsz a háta mögött.

Bálint ökle fehéredésig szorult. A sötét lépcsőházban a tehetetlen düh fojtogatta, miközben Erzsi néni lassan hátralépett, s a borítékot visszacsúsztatta a köténye mélyére. Nem maradt több kétség: az idő gyorsabban telt, mint hitte.